

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W., reprezentowany przez radcę prawnego M. P., pozwem wniesionym w dniu 20 października 2016 r., wnosił o zasądzenie solidarnie od pozwanych: E. R., G. M. i J. M. (1), kwoty 10256,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 9123,93 zł od dnia 23 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1099,41 zł od dnia wniesienia pozwu tj. 20 października 2016 roku do dnia zapłaty. Ponadto wnosił o zasądzenie kosztów procesu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w dniu 1 września 2008 r. B. M. zawarła z (...) Bank S.A. umowę kredytową nr (...) \ (...). B. M. nie dokonała spłaty zadłużenia wynikającego z tej umowy. B. M. zmarła 7 lutego 2010 r. Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie I Ns 209/15 stwierdził, że spadek po B. M. nabyli pozwani, którzy długu również nie spłacili.

Powód nabył dług od (...) Bank S.A. i na tej podstawie powód wystąpił z niniejszym pozwem żądając od pozwanych zapłaty solidarnie kwoty 10256,34 zł, na którą składają się:

- 9123,93 zł z tytułu niespłaconego kapitału,
- 865,57 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych,
- 233,84 zł z tytułu niespłaconych odsetek karnych,
- 33 zł z tytułu kosztów.

Ponadto powód dochodził pozwem dalszych odsetek ustawowych za opóźnienie naliczanych od niespłaconego kapitału 9123,93 zł liczonymi od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty oraz od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty odsetek dalszych liczonych od niespłaconych odsetek w łącznej kwocie 1099,41 zł (pozew, k. 2-6 akt).

Pozwany G. M. oraz J. M. (1) wnieśli o oddalenie powództwa w całości. (stanowisko pozwanych wyrażone na rozprawie w dniu 04 kwietnia 2017 roku, k.55-56 akt).

Pozwana E. R. zawiadomiona o terminie rozprawy, na adres wskazany przez powoda, nie zajęła stanowiska w sprawie, nie złożyła żadnych wyjaśnień w sprawie i nie wносиła o rozpoznanie sprawy pod swoją nieobecność.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie w dniu 11 września 2017 r. wydał wyrok, który w stosunku do pozwanej E. R. był zaoczny. W wyroku tym Sąd zasądził należność w sposób następujący:

I zasądził od pozwanych E. R., G. M. i J. M. (1) solidarnie na rzecz powoda (...) Spółka Akcyjna Spółka Komandytowa z siedzibą w W. kwotę (...),34,00 zł, przy czym:

- kwotę 9123,93 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 23 kwietnia 2016 r. do dnia zapłaty;
- kwotę 1099,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 20 października 2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądził solidarnie od pozwanych G. M., J. M. (1) i E. R. na rzecz powoda kwotę 5338,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

III wyrokowi w pkt I nadał rygor natychmiastowej wykonalności co do pozwanej E. R..

(wyrok k. 72-73 akt).

Odpis wyroku przesłany został pozwanej E. R. na adres wskazany przez powoda. Korespondencja została pozostawiona w aktach sprawy z uznaniem jej za prawidłowo awizowaną (koperta k. 81 akt).

Pozwana E. R. złożyła w dniu 27 kwietnia 2018 r. wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu, wraz ze sprzeciwem.

We wniosku wskazała, że nigdy nie mieszkała pod wskazanym przez powoda adresem, przez co nie miała możliwości wcześniejszego złożenia sprzeciwu. Odnosząc się merytorycznie do żądania powoda pozwana domagała się o uchylenia wyroku zaocznego, oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia. Ponadto pozwana wносиła o zawieszenia rygoru natychmiastowej wykonalności nadanemu wyrokowi zaocznemu oraz orzeczenia o kosztach postępowania wg norm przepisanych. E. R. wносиła również o zwolnienie jej od kosztów sądowych, w tym opłaty od sprzeciwu od wyroku zaocznego (sprzeciw od wyroku zaocznego k.88-90).

Zarządzeniem z dnia 8 czerwca 2018 r. sprzeciw pozwanej E. R. został przez Sąd uznany za wniesiony w terminie (zarządzenie k. 103 akt).

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2018 r Sąd zwolnił pozwaną E. R. od ponoszenia kosztów sądowych (postanowienie k. 104 akt).

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2018 r. sprawa została skierowana do rozpoznania na rozprawie wyznaczonej na 19 września 2018 r. (zarządzenie k. 109 akt).

W dniu 13 września 2018 r. udział w sprawie w charakterze pełnomocnika pozwanej zgłosiła adwokat J. M. (2) (pełnomocnictwo k. 109 akt).

Powód pismem z dnia 14 września 2018 roku (wpływ do Sądu 18 września 2018 roku) cofnął pozew w przedmiotowej sprawie bez zrzeczenia się roszczenia (pismo procesowe powoda z kopertą k. 112 – 113 akt).

Na rozprawie w dniu 19 września 2018 roku pełnomocnik pozwanej wyraził zgodę na cofnięcie powództwa, wnosząc o uchylenie wyroku zaocznego i umorzenie postępowania w stosunku pozwanej oraz zasądzenie kosztów procesu według norm (protokół k. 116 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 01 września 2008 roku B. M. zawarła z (...) Bankiem S.A. z siedzibą we W. umowę kredytu nr (...) \ (...). Na podstawie tej umowy Bank udzielił B. M. kredytu w łącznej kwocie 12 088,03 zł. W/w zobowiązała się do spłaty kredytu w 84 miesięcznych ratach w kwotach po 228,20 zł; przy czym ostatnia rata stanowić miała kwotę 208,81 zł. Termin spłaty pierwszej raty został wyznaczony na dzień 01 października 2008 roku, zaś kolejne były wymagalne do pierwszego i ostatniego dnia każdego miesiąca. Termin spłaty ostatniej raty został ustalony na dzień 31 lipca 2015 roku. W razie niespłacenia przez kredytobiorcę w terminach wynikających z umowy pełnych rat kredytu za dwa okresy płatności, o ile bank wyznaczyłby dodatkowy termin do spłaty zaległości, wynoszący co najmniej 7 dni od daty otrzymania przez kredytobiorcę wezwania do zapłaty, pod rygorem wypowiedzenia i w tym terminie kredytobiorca nie spłaci zaległości, bądź też jeżeli kredytobiorca naruszy inne niż spłata postanowienia umowy, bank miał prawo wypowiedzieć umowę, w formie pisemnej, z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia. Jeżeli kredytobiorca nie spłaciłby swoich zobowiązań wobec banku w terminie wskazanym w wypowiedzeniu cała kwota kredytu powiększona o należne odsetki i opłaty stawała się wymagalna. Bankowi przysługiwały odsetki od należnych, a niespłaconych w terminie kwot kredytu w wysokości odsetek umownych, z uwzględnieniem wysokości odsetek maksymalnych określonych zgodnie z powszechnie obowiązującymi przepisami prawa (bezsporne, w tym dowód: umowa pożyczki – k. 7-12 akt, harmonogram spłat k. 13 akt).

B. M. zmarła dnia 07 lutego 2010 roku. Spadek po niej nabyli: mąż J. M. (1), córka E. R. i syn G. M. po 1/3 części każde z nich (dowód: postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku - 16 akt sprawy I Ns 209/15)

Na mocy aktu notarialnego z dnia 22 kwietnia 2016 roku (...) Bank S.A. z siedzibą we W. wniósł aportem do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. wkład niepieniężny tj. wymagalne wierzytelności z tytułu kredytów i pożyczek udzielonych przez (...) Bank spółka akcyjna z siedzibą we W.. Na mocy powyższego (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. stał się dysponentem wierzytelności przysługującej wcześniej jej zbywcy w stosunku do J. M. (1), E. R. i G. M., jako spadkobierców B. M. (akt notarialny z załącznikami k. 22-28).

Zadłużenie z tytułu umowy kredytu stanowi kwotę 10 256,34 zł, na którą składają się następujące kwoty tj. 9 123,93 zł z tytułu niespłaconego kapitału, 865,57 zł z tytułu niespłaconych odsetek umownych, 233,84 zł z tytułu niespłaconych odsetek karnych oraz 33,00 zł z tytułu poniesionych kosztów.

Dotychczas po spadkodawczyni B. M. nie został przeprowadzony działu spadku (bezsporne).

Dnia 11 września 2017 roku został wydany wyrok, który był zaocznym wyłącznie wobec E. R.. Pozwana E. R. złożyła sprzeciw od wydanego wyroku zaocznego w dniu 25 kwietnia 2018 r. Pozwana wносиła o uchylenie wyroku zaocznego, oddalenia powództwa w całości podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia oraz orzeczenia o kosztach postępowania wg norm przepisanych. Pozwana w sprzeciwie oświadczyła, iż nie zamieszkuje pod adresem, który został wskazany jako prawidłowy przez powoda. W sprzeciwie wskazała, prawidłowy swój adres oraz wskazała, że nie miała informacji o toczącym się postępowaniu przez co nie mogła wziąć udziału w rozprawie bez swojej winy. Pozwana E. R. w sprzeciwie od wyroku zaocznego załączyła oświadczenie o stanie rodzinnym, majątkowym, dochodach i źródłach utrzymania celem zwolnienia jej z uiszczenia opłat sądowych wnosząc o zwolnienie jej od opłaty od sprzeciwu. Pozwana wskazała, że utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych (sprzeciw k. 88-90 akt, zaświadczenie k. 91 akt).

Pismem z dnia 14 września 2018 roku, w stosunku do E. R., powód cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia. (pismo procesowe powoda z dnia 14 września 2018 r. k.112)

Na rozprawie wyznaczonej na dzień 19 września 2018 roku pełnomocnik pozwanej wyraził zgodę na cofnięcie powództwa i wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych (protokół z rozprawy z dnia 19 września 2018 r. k. 116-117 akt).

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentów i jest bezsporny.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z treścią art. 347 k.p.c. po ponownym rozpoznaniu sprawy sąd wydaje wyrok, którym wyrok zaoczny w całości lub części utrzymuje w mocy albo uchyla go i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też pozew odrzuca lub postępowanie umarza. Przepis art. 332 § 2 stosuje się odpowiednio – mówi on, że jednakże w razie cofnięcia pozwu przed uprawomocnieniem się wyroku i przed jego zaskarżeniem z jednoczesnym zrzeczeniem się dochodzonego roszczenia, a za zgodą pozwanego również bez takiego zrzeczenia się, sąd pierwszej instancji uchyli swój wyrok i postępowanie w sprawie umorzy, jeżeli uzna cofnięcie takie za dopuszczalne. Postanowienie sądu w tym przedmiocie może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

W niniejszej sprawie, po wydaniu wyroku w dniu 11 września 2017 r., zaocznym w stosunku do pozwanej E. R., pozwana złożyła sprzeciw, który spowodował ponowne rozpoznanie sprawy przez Sąd, w zakresie objętym sprzeciwem.

Pozwana E. R. udowodniła, iż została pozbawiona możliwości obrony swoich praw ze względu na wskazanie przez stronę powodową błędnego adresu jej stałego miejsca zamieszkania. Na podstawie art. 169 § 1 i 2 k.p.c.

pozwana uprawdopodobniła okoliczności uzasadniające wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wydanego wyroku zaocznego przez tutejszy sąd.

Przed merytorycznym rozpoznaniem sprawy przez Sąd, powód pismem procesowym z dnia 14 września 2018 r. cofnął pozew bez zrzeczenia się roszczenia. Na cofnięcie powództwa pozwana wyraziła zgodę, równocześnie wnosząc o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Stosownie do treści art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku. Zgodnie z art. 203 § 3 k.p.c. w razie cofnięcia pozwu przewodniczący o cofnięciu zawiadamia pozwanego, który może w terminie dwutygodniowym złożyć sądowi wniosek o przyznanie kosztów. Gdy skuteczność cofnięcia pozwu zależy od zgody pozwanego, niezłożenie przez niego oświadczenia w tym przedmiocie w powyższym terminie uważa się za wyrażenie zgody. W świetle art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może jednakże uznać cofnięcie pozwu za niedopuszczalne jeżeli z okoliczności sprawy wynika, iż czynność ta jest sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego lub zmierza do obejścia prawa. Zgodnie zaś z treścią art. 355 § 1 k.p.c. Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Postanowienie o umorzeniu postępowania może zapaść na posiedzeniu niejawnym, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew w piśmie procesowym albo gdy strony zawarły ugodę przed mediatorem, którą zatwierdził sąd (§ 2)

W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu nastąpiło za zgodą pozwanej, która ku temu nie oponowała, jak również Sąd nie znalazł negatywnych przesłanek ku tej czynności procesowej. Zatem powyższe spowodowało uchylenie wydanego wyroku zaocznego z dnia 11 września 2017 r. wydanego przez Sąd Rejonowy w Ciechanowie w sprawie o sygn. akt I C 1069/16 w stosunku do E. R. i umorzenie postępowania w sprawie w tym zakresie.

W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40).

W niniejszej sprawie jako przegranej należało uznać powoda, gdyż cofnął powództwo bez spełnienia świadczenia przez pozwaną.

Zgodnie z art. 98 § 1 i 3 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony pozwanej reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Zgodnie z § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z dnia 5 listopada 2015 r.) stawka minimalna wynosi przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000,00 zł do 50.000,00 zł – 4.800,00 zł i taką też kwotę zasądono od powoda na rzecz pozwanej jak również kwotę 17,00 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Mając na uwadze trudną sytuację majątkową pozwanej oraz okoliczność, iż pozwanej nie był doręczony prawidłowo odpis pozwu wraz z wezwaniem na rozprawę, po której był wydany wyrok zaoczny, na podstawie art. 348 k.p.c. w związku z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd odstąpił od obciążania pozwanej opłatą sądową od wyroku zaocznego, od uiszczenia której była dotychczas zwolniona.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku

ZARZĄDZENIE

(...)